

stemmelse blev fastsat — det var i 1858, da man ikke kendte til Aldersgrænser for de militære Embedsmænd — maa det vel siges, at den var ret human, men Forholdene have jo i den Henseende forandret sig. Det vil nu være meget vanskeligt for en Kaptajn, naar han falder for Aldersgrænsen, at have gjort 29 Aars Tjeneste. Forholdet er ikke nu som i det gamle Landkadetakademis Tid, det ved jeg af Erfaring, jeg har nemlig selv været Kadet, og jeg blev Officer i en Alder af 18 Aar. Havde man den Gang haft de nu gældende Aldersgrænser, kunde man altsaa have haft en 34 Aars Tjeneste at vise tilbage paa, naar man var gaaet af som Kaptajn, men nu er Forholdet et helt andet. Netop i det Aar, da man indførte Aldersgrænsen, 1867, indførte man ogsaa en Forandring i Uddannelsen til fast Officer. Ved Hærloven af 1867 bestemtes det, at ingen kan blive fast Officer uden at have gjort Tjeneste som menig. Det var desuden en ret omstændelig Vej at gennemgaa Officersskolen med dens forskellige Klasser samt at forrette Tjeneste ved Afdelingerne, inden den unge Mand kunde blive fast Officer — tidligst i 23 Aars Alderen. Naar man nu betænker, at det kun var de heldigste, der opnaaede dette saa tidligt, forstaar man, at der var mange, som først bleve det i 24—25—26 Aars Alderen, og bliver man først fast Officer i 26 Aars Alderen, har man ved Afgangen i 52 Aars Alderen kun gjort 26 Aars Tjeneste. Hærloven af 1880 bragte en Forandring heri. Det er i den blevet fastholdt, at den unge Mand for at blive Officer først skal have gjort Tjeneste som menig, men Uddannelsen paa Officersskolen er bleven betydelig simplificeret. Efter 1½ Aars Tjeneste i dens næstældste Klasse bliver vedkommende udnævnt til Sekondløjtnant, og efter ½ Aars tilfredsstillende Tjeneste som saadan kan han blive udnævnt til Premierløjtnant. Efter denne Hærlov kan man naa at blive fast Officer i 20 Aars Alderen. Men ser man hen til, hvad der er Tilfældet i Praksis, er Forholdet dog det, at de unge Mænd i Reglen først blive faste Officerer ikke saa lidt senere. Og Grunden hertil er, at det er sjældent, at de unge Mænd efter at have gennemgaaet Rekrutuddannelsen straks kunne komme ind i Officerskolens næstældste Klasse. Meget ofte har Adgangsprøven ikke været fyldestgørende, saa at den maa tages om, meget ofte maa den vedkommende først gennemgaa Sekondløjtnantsskolen paa Kronborg.

Dertil kommer endnu et Moment, som har stor Betydning, nemlig at der ikke altid er Premierløjtnantspladser vakante, saa at den vedkommende ikke straks kan blive udnævnt til Premierløjtnant, men maa vente i længere Tid. Det er et Punkt, som særlig Marinen kan tale med om. Der blive de unge Mænd for Tiden først Premierløjtnanter i en Alder af omtrent 26—27 Aar — det kan efterses i Statskalenderen. Disse forskellige Forhold ville gøre, at Pensionen i Reglen bliver ret lav. Jeg har ladet udarbejde et statistisk Materiale til Paa-visning af dette Forhold og kan give et eventuelt Udvalg nærmere Oplysninger i Henseende til, hvor uheldigt det stiller sig for Officererne; deres Pension bliver i Almindelighed saadan noget som 21—22—2,300 Kr.

Den anden Betingelse for at opnaa fuld Pension er, at den vedkommende skal have været mindst 5 Aar i ældste Lønningsklasse. For de civile Embedsmænds Vedkommende er Forholdet det — man kan efterse det ved at gennemblade Statskalenderen — at de efter et bestemt Antal Tjenesteaar — 5—10, undertiden blot 3 Aar — komme op paa højere Lønninger. Vejen er fast afstukken for dem i Modsætning til den Maade, hvorpaa Forholdet er ordnet for Officerer, hvor man har forskellige Lønningsklasser, men hvor det afhænger af Avancementsforhold og Afskedigelser, hvor hurtig man rykker op i Lønning. Tilfældigheden faar derved et stort Spillerum, nogle rykke hurtigt op i en højere Lønningsklasse, andre maa vente i lange Tider derpaa, og den, der er uheldig i en lavere Lønningsklasse, er i Reglen ogsaa uheldig i den paafølgende. Oprykningerne afhænge af, om de Formænd, man har, ere ældre eller yngre; har man en Række Formænd i en yngre Alder, er der Stagnation i Avancementsforholdene, og man kan komme til at vente længe paa Oprykningen. Ere Formændene derimod ældre, vil Forholdet blive gunstigere. Hvad disse Forhold betyde med Hensyn til Pensionens Størrelse, skal jeg oplyse med et Eksempel. Hvis en Kaptajn falder for Aldersgrænsen i en Alder af 52 Aar og ved den Tid har tjent i 29 Aar og været 5 Aar paa ældst Lønning, vil han i Pension opnaa $\frac{2}{3}$ af 3,600 Kr., altsaa 2,400 Kr. Men dette er, som sagt, Maksimum, og har han kun været Embedsmand i 26 Aar og altsaa er bleven Officer i 26 Aars Alderen og til Eksempel kun har været 2 Aar paa ældst Lønning, faar han i Pension ikke $\frac{2}{3}$